

FÆNGSELSFUNKTIONÆREN

PROPFYLDTE
INSTITUTIONER
OVER HELE LINJEN

MØGELKÆRS
PRAKTIKVEJLEDERE
SIGER STOP

VALGET HAR
FORSINKET DEN NYE
OVERENSKOMST

VELKOMMEN TIL DE NYE SIKKERHEDSBETJENTE

De første sikkerhedsbetjente har netop begyndt deres skoleforløb. En ny medarbejdergruppe er kommet til.

Lad mig være helt ærlig og ligefrem: Ideen kommer ikke fra vores andedam. Den er opstået hos politikerne, som forsøger at finde nye løsninger ud af bemandingskrisen.

Vi er nået til et sted, hvor vi er nødt til at anerkende vores fælles situation. Krisen har konsekvenser for os alle.

Derfor har Fængselsforbundet arbejdet hårdt for at sikre, at vi får skruet opgaven med sikkerhedsbetjentene sammen på en måde, der giver mest mulig mening, og som har færrest mulige ulemper for vores medlemmer.

Vi har af samme årsag været med til samtalerne med de ansøgere, der er under 21 år. Vi har sikret, vi kan stå på mål for deres modenhed, kompetencer og værdier.

Vi har sikret, at alle sikkerhedsbetjente efter maksimalt fem års ansættelse har pligt til at efteruddanne sig til fængselsbetjente.

Vi har sikret rammerne for, hvilke konkrete arbejdsopgaver vores nye kollegaer må varetage, så vi kan få skabt et godt samarbejde hele vejen rundt.

Selvom der er rekordhøje optag på uddannelserne, er vi jo langt fra i mål. Med strafreformen er presset blevet endnu større, og jeg har meget svært ved at se, hvordan vi når et optimalt niveau ud fra de rammer.

Derfor er der brug for at søge mod løsninger, der kan løsne grebet om vores kollegaer her og nu.

Selvom ønsket om sikkerhedsbetjentene ikke kommer fra os, skal og vil vi som fagforening selvfølgelig passe på og kæmpe for samtlige af vores medlemmer – nye som gamle. Det vil jeg gerne understrege.

Men vores situation kalder også på mere af det, vi altid har været så gode til: Sammenhold. Så kære medlemmer – jeg har brug for, vi går fælles til opgaven.

Lad os alle tage godt imod vores nye kollegaer.

Af Bo Yde Sørensen,
formand for
Fængselsforbundet

Udgivet af:
Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st.th.
2500 Valby

Redaktionen: tlf. 72 55 99 91
www.faengselsforbundet.dk

ISSN: 0902-8897
ISSN: 2245-6635 (online)

Artikler og indlæg modtages på:
Redaktion@faengselsforbundet.dk.
Debatindlæg (max 600 ord) sendes med navn, stilling og tjenestested. Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere i teksterne. De holdninger, der kommer til udtryk i indlæg og artikler, er ikke nødvendigvis et udtryk for forbundets holdning. Hvis intet andet er angivet, er materialet skrevet af redaktøren.

REDAKTION:
Ansvarshavende redaktør: Bo Yde Sørensen
Redaktør: Søren Gregersen
Journalist: Sille Augustinussen

Grafisk design: sillekoppel.dk
Produktion og tryk: Jørn Thomsen Elbo
Foto: Nicolai Perjesi, Søren Gregersen, Sille Augustinussen

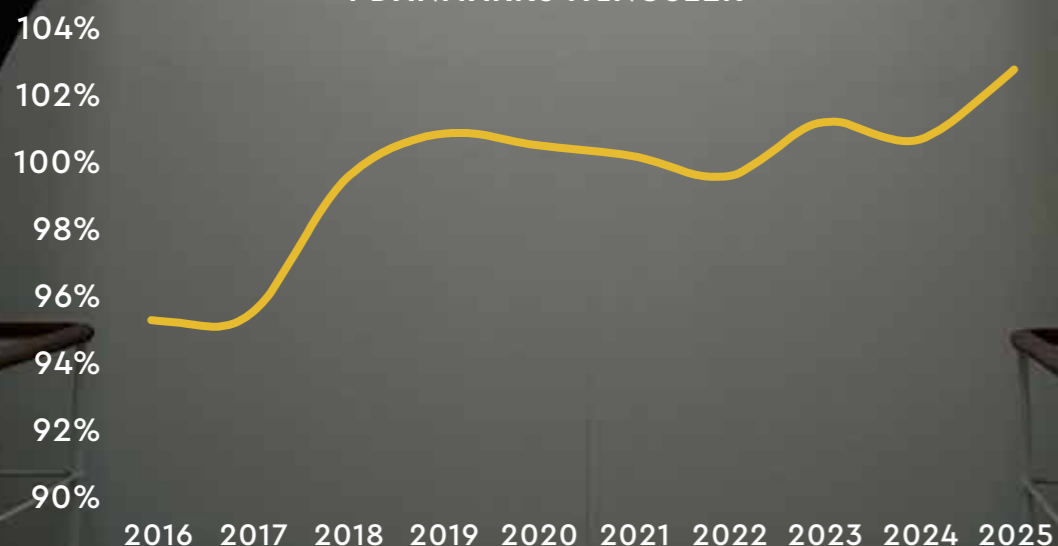
Forside: Møgelkær Fængsel

BELÆGNINGSPROCENTEN
LÅ PÅ 103 PROCENT I 2025.
DET ER NY REKORD

FÆNGSLERNE HAR ALDRIG VÆRET SÅ PROPFYLDTE SOM NU

AF SØREN GREGERSEN

BELÆGNINGSPROCENT I DANMARKS FÆNGSLER

Note: Gennemsnitlig belægningsprocent. Kilde: Danmarks Fængsler.

Fængsler og arresthuse brugte i 2025 103 procent af sin kapacitet. Det kan kun lade sig gøre ved at inddrage alternative lokaler – som eksempelvis besøgslokaler og motionsrum – eller ved at placere indsatte sammen to og to.

KAPACITET

Det er efterhånden blevet en dårlig vane, at Danmarks Fængsler bruger alle sine celler. Siden 2018 har belægningsprocenten ligget på 100 procent i gennemsnit, men i 2025 slog institutionerne alligevel en ny rekord. Her blev 103 procent af kapaciteten brugt dag ud og dag ind.

Det er ellers aftalt fra politisk side, at man maksimalt må belaste 96 procent af fængslernes kapacitet og 95 procent af arresthusenes kapacitet af hensyn til sikkerhed, fleksibilitet og arbejdsmiljø. Ifølge Europarådet bør belægget faktisk ikke overstige 90 procent.

Professor i kriminologi, Linda Kjær Minke, fra Syddansk Universitet mener, at de overfyldte fængsler er dybt bekymrende: "Den internationale forskning viser, at det har alvorlige konsekvenser, når der er flere indsatte, end der reelt er plads til. Det forringer både de indsattes muligheder for privatliv og personalets muligheder for at støtte dem til et liv uden for kriminalitet," siger hun.

At fængslerne samtidig mangler mandskab, kalder professoren 'en farlig cocktail': "Overbelægning og underbemanding trækker i hver sin negative retning. Politikerne siger godt nok, at det ikke er kapaciteten, som skal bestemme landets retspolitik, men lige nu er der simpelthen hverken plads eller mandskab til at tage imod flere indsatte."

112 I VEJLE

Hvad betyder det i dagligdagen, at alle celler er i brug? Vi har spurgt tillidsrepræsentant Jan Bruun i Vejle Arrest, der tog førsteprisen i 2025 med et belæg på 112 procent.

"Jeg er glad for, at I tager det op. Vi har jo tumlet med det i flere år, men det er gået helt galt inden for det sidste års tid. Vi er i perioder et 10+ hus. Det betyder, at vi skal tage op til 10 ekstra indsatte, selvom vi kun er et mellemstort arresthus."

"Det giver kæmpe udfordringer og slider på indsatte og ansatte. Vi er i forvejen et hus, som tager sig af indsatte med psykiske eller fysiske udfordringer, så alle bliver presset. Vi har ikke nær så god tid til den enkelte, og der opstår lettere konflikter. Der er mange ekstra som skal i bad, på gårdtur, have hjælp fra sygeplejersken og socialrådgiveren. Der skal virkelig løbes stærkt og tænkes ud af boksen, når alle celler og besøgsrum er overfyldte," siger Jan Bruun.

DOBBELT BELÆG I NÆSTVED

I Næstved Arrest er man vant til overfyldte celler. I 2025 var 107 procent af kapaciteten i brug. Ifølge tillidsrepræsentant Kenneth Højhus Platz har arresthuset to celler, som er indrettet til dobbeltbelæg, men for at få plads har man inddraget tre celler yderligere – de er dog for små til formålet.

"De er af en størrelse, hvor det kræver, at man skal ud på gangen for at skifte mening," siger han og tilføjer: "Det er en vanskelig opgave at få overtalt indsatte til at rykke sammen på de celler, men alternativt er vi nødt til at inddrage besøgsafsnittet, og det er også en dårlig løsning."

Han peger på, at dobbeltbelægget skaber konflikter og kan være en risiko for svage indsatte.

"Vi oplever, at gnidninger og slid mellem de indsatte øges, og vi mærker også et forøget konfliktniveau."

NYE PLADSER PÅ VEJ

Danmarks Fængsler forsøger at håndtere det store pres. Vicedirektør John Vestergaard håber derfor, at belægningsprocenten ender på et lavere niveau i år.

"Det historisk høje belæg er udfordrende for driften, som lige nu håndteres ved, at vores medarbejdere leverer en ekstraordinær indsats. Det er vi meget taknemmelige for. Den samlede ledelse på tværs af landet vil på et kommende møde drøfte, hvad vi her og nu kan gøre for at afhjælpe den aktuelle situation," siger han.

"I løbet af året forventer vi at tage det nye Sønder Omme Fængsel fuldt i brug med 200 pladser. Desuden er udvidelsen af fodlænkeordningen trådt i kraft i februar. Disse tiltag vil lette presset og dermed forhåbentlig også belægningsprocenten til gavn for både indsatte og ansatte."

John Vestergaard er fortrøstningsfuld, når man kigger længere frem. Strafreformen skal nemlig øge antallet af pladser med 50 procent.

"Med straffereformen er det besluttet at udvide kapaciteten betydeligt – også med henblik på at nedbringe overbelægget. Vi har dags dato godt 4.300 pladser. Over de kommende år og frem til 2036 vil dette tal blive øget med 2.000 pladser. Dertil kommer frigørelse af belæg ved øgede muligheder for afsoning i udslusningsfængsler og fodlænke, hvilket også vil frigive kapacitet," siger han.

TOP 10

Belægningsprocent 2025

1	Vejle Arrest	112
2	Sønder Omme Fængsel	110
3	Kragsskovhede Fængsel	109
4	Næstved Arrest	107
5	Jyderup Fængsel	106
6	Randers Arrest	106
7	Storstrøm Fængsel	106
8	Enner Mark Fængsel	105
9	Aarhus Arrest	105
10	Møgelkær Fængsel	105

Kilde: Danmarks Fængsler

SELVOM PERSONALEKURVEN GÅR OPAD,
GÅR DET NEDAD MED PERSONALEDÆKNINGEN

HVER FÆNGSELSBETJENT SKAL HOLDE STYR PÅ STADIG FLERE INDSATTE

AF SØREN GREGERSEN

2025 var et historisk år. Det var det første år, hvor der både blev ansat flere fængselsbetjente, transportbetjente og værk mestre, end der forlod Danmarks Fængsler.

Samlet var der en tilgang på 44 medarbejdere for de tre personalegrupper i Danmarks Fængsler.

Men træerne vokser ikke ind i himlen, for der kom også flere indsatte. Faktisk mange flere. Antallet af indsatte steg med 150 fra 4.150 dagligt til 4.300.

Derfor bevæger størrelsesforholdet mellem den uniformerede gruppe og indsatte sig fortsat i en negativ retning. Som Lars Løkke vil formulere det, bliver der lidt flere af de få, men en hel del flere af de mange.

Mens den enkelte fængselsbetjent i 2025 i gennemsnit håndterede 2,3 indsatte, var det 2,2 året før. Går man 10 år tilbage, var tallet 1,4. Der har altså været et drastisk fald i personaledækningen i fængslerne.

EUROPÆISK 3. DIVISION

Situationen i Danmark illustreres ved at se på de andre skandinaviske lande. De har nemlig ikke underløbet deres bemanning på samme måde som os.

Ifølge den årlige fængselsstatistik fra Europarådet (SPACE I 2024) har Norge 1,2 indsatte pr. betjent, mens der er 1,3 i Sverige.

Billedet gentager sig, hvis vi kigger på andre lande. Island har 1,2 indsatte pr. betjent. Holland 1,5, Belgien 1,7 og Irland 1,8.

Med en dækning på 2,3 er Danmark altså langt dårligere end i de lande, som vi normalt sammenligner os med. Vi ligger på niveau med Montenegro, Grækenland og Ukraine.

ORGANISATORISK SIKKERHED

Professor ved Syddansk Universitet, Linda Kjær Minke, synes udviklingen i Danmark er bekymrende.

"Det går virkelig i en skidt retning. Når der er færre betjente til hver indsat, går det ud over mulighederne for at iværksætte tiltag, som hjælper dem tilbage til samfundet. Det er for eksempel færre ledsagede udgange. I stedet bliver de indsatte bare låst inde i længere tid. Det er ikke ualmindeligt, at de er låst inde i halvdelen af døgnet. Det er fortvivlende, at det er blevet sådan," siger Linda Kjær Minke.

Hun peger på, at sikkerheden også forringes og slår i den forbindelse på et nyt begreb – organisatorisk sikkerhed – som kan ses som supplement til dynamisk og statisk sikkerhed.

"Med organisatorisk sikkerhed kigger man på den måde, arbejdet er struktureret på. Hvor mange betjente er der på vagt? Hvordan er de uddannet? Hvordan er kriseplanerne? Hvad sker der, når der går en alarm? Det er klart, at den organisatoriske sikkerhed er blevet væsentligt forringet i vores fængsler, når hver betjent skal tage sig af flere indsatte. Der er jo færre hænder og ører omkring de indsatte," siger professoren.

STRAFREFORM

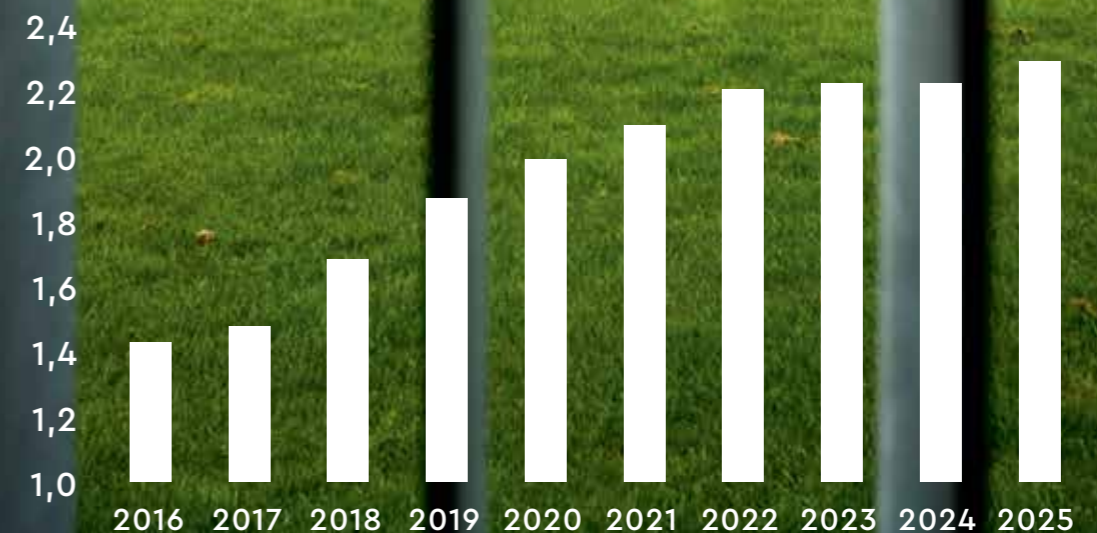
Desværre er der ikke udsigt til forbedring af bemanningsniveauet.

Med straffereformen skal der fængsles 50 procent flere, så der kommer til at være 6.300 indsatte i 2036. Det vil forringe bemanningen markant, med mindre der kommer flere medarbejdere.

Reformen lægger op til at styrke den forebyggende indsats med 350 flere programmedarbejdere, socialrådgivere og værk mestre, men der er ikke et mål for antallet af fængselsbetjente.

Der er dog afsat 1 milliard kroner til mere uniformeret personale og bedre arbejdsvilkår i de næste fem år.

INDSATTE PR. FÆNGSELSBETJENT

Hver betjent tager sig af flere og flere indsatte. Kilde: Danmarks Fængsler.

HVAD KOSTEDE NAVNESKIFTET?

Peter Kofod (DF) har spurgt, hvor mange penge der er blevet brugt på at skifte navnet fra Kriminalforsorgen til Danmarks Fængsler. "460.000 kroner," svarer justitsminister Peter Hummelgaard (S).

DANMARKS FÆNGSLER

FODLÆNKER PÅ UDREJSECENTRE

Overvågningen af kriminelle udlændinge, der bor på et Udrejsecenter, skal styrkes. Derfor kan de fremover blive pålagt at bære en fodlænke, hvis de for eksempel ikke overholder deres meldepligt.

FLERE I FODLÆNKE

Der er trådt nye, udvidede fodlænkeregler i kraft. Det giver afsonere med domme på op til et år mulighed for at afsone hjemme med fodlænke. Tidligere var grænsen en dom på seks måneder. Udvidelserne gælder ikke personer dømt for personfarlig kriminalitet.

HUSK KRAMMEDYRET

I Sverige gør man klar til at sænke den kriminelle lavalder til 13 år for grove forbrydelser. Den svenske kriminalforsorg har derfor besluttet, at de kommende afsonere må medbringe bamser som personlig ejendel.

KOSOVO YDERLIGERE FORSINKET

Det danske fængsel i Gjilan, hvor Danmark lejer 300 pladser til udvisningsdømte udlændinge, skulle være åbnet i 2023, men nu bliver det ikke før 2028. Der mangler en renoveringsaftale og vedtagelsen af Kosovos finanslov. Det kan trække ud, eftersom landet har udskrevet nyvalg til parlamentet.

ONKELHJØRNET

Der er faktisk plads til mange flere indsatte, hvis man bare tænker kreativt.

SIKKERHEDSBETJENTE

Nu kommer den nye personalegruppe, som politikerne har besluttet for at aflaste fængselsbetjente: De første ni sikkerhedsbetjente er lige startet deres skoleperiode: Tre betjente til Vestre Fængsel og seks til Sønder Omme Fængsel. Sikkerhedsbetjentene ansættes på overenskomst. Som udgangspunkt skal de varetage sikkerhedsopgaver som for eksempel visitationer, ekstra opsyn, urinprøvetagning og nattevagter. Betjentene kan kun deltage som del af bemanningen på afdelinger, der er postbesat med tre eller flere fængselsbetjente. Inden for fem år skal betjentene gennemføre merituddannelsen til fængselsbetjent, hvorefter de ansættes som tjenestemænd. De får samme skulderdistinktioner som fængselsbetjentelever.

FANGEKORET FORTSÆTTER

Fangekorets fremtid har været usikker siden korleder Louise Adrians dødsfald, men nu er der gode nyheder. Koret føres videre i et samarbejde mellem Café Exit og Danmarks Fængsler. Der ansættes desuden en national musikkoordinator, der skal styrke musikprojekter rundt om i fængsler og arresthuse.

FÆNGSLET HAR KUN ÉN PRAKTIKVEJLEDER TILBAGE, EFTER DE RESTERENDE FEM HAR VALGT AT FRATRÆDE

PRAKTIKVEJLEDERNE PÅ MØGELKÆR FÆNGSEL SIGER STOP

AF SILLE AUGUSTINUSSEN

” Ud fra de rammer vi har, kan vi ikke længere stå inde for den uddannelse, vi kan give eleverne.”

Sådan siger tillidsrepræsentant og praktikvejleder på Møgelkær Fængsel Jill Willumsen.

Hun og fire af matriklens andre praktikvejledere har taget beslutningen om at lægge sin opsigelse for titlen som vejleder pr. 1. april. Der er da kun en enkelt vejleder tilbage, som selv er elev.

”Vi er blevet lovet nul elever fra januarholdet, fordi vi i forvejen har taget imod ekstra i efteråret. Men vi er alligevel drypvist blevet tildelt seks. Hvordan skal vi sikre, uddannelsen bliver god nok? Vi må have to elever med på sidemand ad gangen. Det bliver bare en selvfølge, at vi må bøje reglerne. Det kan jeg ikke se mig selv i længere,” siger Jill Willumsen.

Hver praktikvejleder på Møgelkær har i gennemsnit ansvaret for fem til otte elever. Selv nye praktikvejledere har fået tildelt fem elever på kun et halvt år.

I april forventes Møgelkær at have 21 elever plus fem rotations elever.

UDDANNELSEN UDHULES

Jill Willumsen og de andre vejledere har længe kunnet mærke, hvordan det er blevet sværere at løfte opgaven.

”For mange elever giver mindre fokus til den enkelte. Alle elever er forskellige, og de lærer også forskelligt. Den føling mister man. Vi har også rotations elever, der kommer ind fra højre. Selvom de er dygtige, er de ikke vant til at gå i åbent regi. De har 12 timers sidemandopplæring, og så skal de indgå i normen.”

Hun peger også på, at de fysiske rammer halter. Der mangler eksempelvis arbejdsstationer.

”Alt foregår i klientsystemet, og med to elever på sidemand skal vi stå tre personer rundt om én computer på et lille kontor. Det er langt fra optimalt.”

Noget andet vigtigt, der også mangler, er rollemodeller. Møgelkær Fængsel har lige nu udlånt fem fængselsbetjente til Vestre Fængsel.

”De faste og erfarne kollegaer er jo med til at give ro til eleverne. Ofte går elever med elever, og på den måde har de kun hinanden at spejle sig i. Det er også noget, de indsatte opfanger. De er meget opmærksomme på, hvem der er på vagt, og de kan finde på at udnytte situationen: 'Hvorfor må vi ikke det? Det måtte vi godt i går.'”

”Vi siger, uddannelsen er treårig, men sandheden er, at eleverne efter de fem ugers sidemandopplæring indgår direkte i driften. Ofte ser de ikke deres vejleder i længere perioder, og det stiller for store krav til eleverne,” siger Jill Willumsen.

Michael Frølich, kredsdirktør i Vest, anerkender problemernes omfang.

”Det er en kerneopgave at uddanne vores fængselsbetjente, og vi skal derfor meget hurtigt finde ud af, hvad løsningerne er. Vi får heldigvis mange elever ind, men vi må erkende, at det også giver strukturelle udfordringer. Det bliver med sagen i Møgelkær helt tydeligt. Derfor er det vigtigt, at vi forsætter dialogen med institutionerne, så vi kan rette op nu,” siger han.

Michael Frølich mener, uddannelsen både på skole og i praktik generelt er god og i høj kvalitet.

”Men det er helt klart, at presset med de mange elever betyder, at den enkelte vejleder skal have både mere tid og flere ressourcer end nu. Derfor har vi netop fået gennemført en større evaluering af uddannelsen, som vi skal bruge til blandt andet at se ind i ressourcetildelingen.”

Tillidsrepræsentant og praktikvejleder på Møgelkær Fængsel Jill Willumsen.

Evalueringen, der endnu ikke er offentliggjort, er blevet til på baggrund af samtaler med forskellige medarbejdergrupper, og skal komme med en række anbefalinger til forbedring af uddannelsen.

KRITIK FRA FORBUNDET

Det er ikke første gang, fagbladet bringer kritik af forholdene for praktikvejledere og elever. Eleverne har længe udgjort omkring en tredjedel af bemandingen i Vest, og de savner generelt mere læring under uddannelsen.

Hvis der ikke ændres i fordelingsnøglen, vurderes det, at der aktuelt er syv institutioner, hvor elevandelen nærmer sig 50 procent.

Fængselsforbundet har derfor arbejdet for at udligne fordelingen. Blandt andet har forbundssekretær Henrik Thøgersen foreslået, at de store arresthuse tager nye elever. Indtil videre er det dog kun blevet til en enkelt elev i Odense. Han har desuden foreslået at udlåne anden- og tredjeårselever fremfor det faste personale.

”Jeg anerkender, vi skal blive bedre til at få de store arresthuse til at tage elever. Men vi er blevet

bedre til at udlåne anden- og tredjeårselever, og vi ser p.t. på at udlåne dem til Sjælland. Foreløbigt er der ti stykker, der har rakt hånden i vejret,” siger kredsdirktøren.

Jill Willumsen og de resterende praktikvejledere mener, de længe har råbt op de steder, de kunne.

”Jeg har talt med fagbladet. Vi har haft det med til hvert enkelt bedømmelsesmøde, vi har talt med HR, og bedt dem tage vores bekymringer med op i systemet. Vores uddannelsesansvarlige chef har for søgt. Vi har hver gang fået at vide, at vi er nødt til at tage imod eleverne, fordi vi er en uddannelsesinstitution. At vi ikke er de eneste. Jeg synes ikke, vi er blevet taget alvorligt.”

Hun mener desuden, der er sket en nedprioritering af praktikvejlederne: ”Engang var praktikvejleder konferencen fordelt over to dage, hvor der var tid til erfaringsudveksling. I dag er der kun afsat en enkelt dag. Man skal også være heldig, hvis man som ny vejleder rammer rullet, så man hurtigt kommer med på praktikvejlederuddannelsen. Vi har kollegaer, der har været vejledere i et halvt år, før de har fået tilbuddet.”

"I siger selv, det er en vigtig funktion at være praktikvejleder – hvorfor lægger I så ikke mere energi i det?" siger Jill Willumsen.

Netop den kritik gør stort indtryk på Michael Frølich.

"Jeg bliver trist af at høre, at vejlederne oplever, vi nedprioriterer dem. Deres funktion er vigtig og en central del af løsningen for at få flere kollegaer. Jeg synes, vejlederuddannelsen er god, og at vi prioriterer at oprette kurser nogenlunde efter behov, men der kan tydeligvis godt gå for lang tid. Det skal vi se ind i," siger han.

HVAD NU?

Jill Willumsen og vejlederkollegaerne har opsagt stillingen med tre måneders varsel, i håb om, at der kunne findes en holdbar løsning inden april. De har givet udtryk for, at de gerne vil færdiggøre de nuværende elever. De ved dog ikke, hvordan planerne ser ud.

"Vi har bare fået at vide, at der vil blive slået stillinger op. Men hvem skal søge dem? De har allere-

de været i udbud flere gange. Får vi vejledere udefra, skal de også læres op i Møgelkærs facon, og så står vi med endnu flere, der skal vejledes."

"Vi brænder virkelig for det her, men det er altid os, der får ansvaret for at finde en løsning. Der mangler nogen, som tager ansvaret for, at vi kan give eleverne en ordentlig uddannelse og nogle klare forudsætninger for deres fremtidige arbejdsliv," siger Jill Willumsen.

Michael Frølich peger på, at der kommer to rutinerede vejledere fra Enner Mark Fængsel. Der er yderligere to ansøgere, som han understreger, skal på kursus hurtigst muligt.

"Vi kommer til at klare os igennem på Møgelkær. Men det er klart, vi kommer til at se på ressourcerne. Det er jo den her gordiske knude: Selvom vi gerne ville, kan vi ikke tage 40 betjente ud af vagtplanen for at understøtte de mange nye elever. Jeg er glad og stolt af vores uddannelse og elevantal, men vi skal være ærlige om, at vi har mange strukturelle udfordringer," siger Michael Frølich.

UDDANNELSE

NU ER DER KUN EN ENKELT PRAKTIKVEJLEDER TILBAGE PÅ UDDANNELSESINSTITUTIONEN – HVAD SKAL DER SKE MED ELEVERNE?

MØGELKÆRS ELEVER MANGLER EN PLAN

AF SILLE AUGUSTINUSSEN

Fem ud af seks praktikvejledere på Møgelkær Fængsel har fra april valgt at fratræde deres funktion. De kan ikke længere stå inde for de rammer, de har, for at kunne uddanne eleverne tilstrækkeligt.

Nu står fængslets 21 elever plus 5 rotationselever derfor tilbage uden en klar plan.

Forbundet har fået en fælles udtalelse fra fire af dem – Ditte, Luna, Daniel og Charlotte – som kom til Møgelkær i april og september sidste år.

"Vi har stor forståelse for vores praktikvejlederes beslutning om at stoppe, og ser det som en hjælp både for os og for kommende elever. Men hvem skal vi henvende os til det næste halvandet år, hvor vi skal rundt på andre institutioner? Uden vores faste vejledere opstår der usikkerhed om, hvem vi kan søge støtte og faglig sparring hos," siger de fire elever.

MANGELFULD OPLÆRING

Både Ditte, Luna, Daniel og Charlotte er glade for at være elever på Møgelkær Fængsel, men kan godt mærke, at uddannelsen er presset på flere måder.

"Det er tydeligt, at vores vejledere har knoklet for at få os igennem vores sidemandsoplæring. Men fordi en vejleder har haft ansvar for to elever på én gang, har der været en oplevelse af, at læringskurven ikke har været så stejl, som hos de elever, der har været så heldige at have en-til-en-vejledning."

De fremhæver, at nogle elever har været tilknyttet en anden afdeling end der, hvor deres vejleder til dagligt arbejder. De har i perioder stået uden fast vejleder, og i stedet været afhængige af midlertidige løsninger med andre vejledere. Flere har også gået med forskellige menige kollegaer – herunder også andre elever – under sidemandsoplæringen.

"En ting er, at elever oplærer elever. Noget andet er, at fastansatte i nogen grad kan føle sig nødsaget til at påtage sig en vejlederrole, de ikke selv har ønsket. For nye elever kan det betyde, at de fra start møder forskellige oplæringsmetoder, fordi de er nødt til at spørge forskellige om hjælp fra gang til gang. Det kan medføre forvirring, mangelfuld oplæ-

ring og usikkerhed – og måske endda en følelse af, at det er svært eller utrygt at bede om hjælp."

Det faktum gør stort indtryk på kredsdirektøren i Vest, Michael Frølich.

"Når elever udtaler, at de er utrygge, så er det meget alvorlig kritik. Den skal vi reagere på. Det må simpelthen ikke være utrygt for dem i hverdagen i fængslerne. Jeg ser det som det vigtigste opråb i alt det her."

"Derfor forventer jeg også, at vi snart kan gøre nogle tiltag omkring forholdene for vejlederne, som kommer fra en ny uddannelsesevaluering."

ELEVERNES ØNSKER

Fremtiden for Ditte, Luna, Daniel, Charlotte og de andre elever på Møgelkær Fængsel er lige nu uklar.

De har dog nogle konkrete ønsker til, hvad der kunne forbedre forholdene for vejledere og elever.

"Man kunne stille krav om, at eleven efter sidemandsoplæring skulle have to månedlige vagter med sin vejleder. Det kan skabe en bedre faglig sparring og opfølgning, end hvad man ser nu, hvor det er meget tilfældigt, om man lige render ind i hinanden."

De fire elever mener også, man kunne nå langt med faste elevsamtaler med fokus på motivation, læringsproces, trivsel og plads til arbejdsrelaterede spørgsmål, ligesom der er et ønske om at etablere et elevråd eller lignende forum, hvor det kan føles lettere at ytre sig og gå sammen om fælles forslag.

"Der er masser af områder, hvor der er plads til forbedring, som med forskellige tiltag kan styrke både trivsel og læring," afslutter de fire elever.

Kredsdirktør Michael Frølich ser stor værdi i elevernes input: "Det er gode og konstruktive forslag, som vi skal se nærmere ind i. Vi skal helt sikkert styrke elevinddragelsen mere, ligesom man gør på alle mulige andre uddannelsesinstitutioner. Eleverne er jo kollegaer ligesom alle andre, så selvfølgelig skal vi lytte til dem."

FÆNGSELSBETJENT
BETINAS TRÆNINGSPROJEKT HAR
UDVIKLET SIG TIL ET FÆLLES LØFT FOR
BÅDE INDSATTE, KOLLEGAER OG
ARBEJDSMILJØ I RANDERS ARREST

REMI LØB 52 KILOMETER I RANDERS ARREST

AF SILLE AUGUSTINUSSEN

Betina har været fængselsbetjent i 27 år –
21 af dem i Randers Arrest.

SPORT

Der er tre personer i kondirummet. Luften er til at skære i, for rummet er både småt og aktiviteten høj.

Indsatte Remi har stået på løbebåndet i over seks timer. Samtidig har fængselsbetjent Betina og en anden indsat puklet løs ved siden af ham ved at løbe stafet på skimaskinen.

Om han tror det eller ej, når Remi målet om de 52,2 kilometer – den minimale distance for et ultraløb – endda langt under maksimaltiden på otte timer: Seks timer og 24 minutter.

Remi bliver den første indsatte til at gennemføre et ultraløb i en dansk arrest. Det kan han takke sig selv for – men også fængselsbetjent Betina, der har sat løb og træning på dagsordenen i det lille hus.

I SPORT ER VI LIGE

Betina har i sine 27 år i uniformen altid haft et særligt fokus på at arbejde med de indsatte 'bag linjerne', som hun kalder det. På trods af sikkerhedshensynet i et kategori to-hus med bande-medlemmer, lykkedes det hende at gennemføre en kæmpe backgammonturnering for arrestens indsatte i ro og mag.

"Det endte med at blive den vildeste succes, og de var så glade for det. Der fik jeg virkelig blod på tanden – vi skal have mere af det her!"

Betina er tidligere elitesportsudøver, og har de sidste ti år dyrket etape-ultraløb og ørkenløb. Det er her, hun kan tage livets udfordringer – stress og den slags – og lære at håndtere dem. Nu vil hun lære de indsatte det samme.

"Vi har på et tidspunkt en indsat, der er meget udfordret. Han døjer med tankemylder og ADHD. Jeg spørger ham, om det kunne være en fed udfordring at løbe et maraton? 'Hmm... Jo...' Så begynder han at træne hver dag, og får samtidig skabt noget struktur i sit liv."

"Det var en stor dag, da han endelig gennemfører. Da han smider sig på gulvet, kan jeg se noget skifte i hans blik. Så siger han til mig: 'Betina – det er første gang, jeg føler mig som et almindeligt menneske.' Og så fortalte han mig hele sin historie. Han lukkede mig ind. Der gik det op for mig, at i sport er vi alle lige."

PLUDELIG TALER DE OM TRÆNING

Ordet spreder sig, og jo flere løbere der kommer til, jo tydeligere bliver det for ledelsen, at der er brug for at give kondirummet en omgang. Løbebåndet stod simpelthen af. Heldigvis er der blevet råd til et nyt og bedre, ligesom der også er opsat skimaskiner, jumpboxe og et helt nyt gulv.

Betina har indtil videre guidet 13 indsatte igennem en sportslig udfordring, og det er nået så vidt, at der hænger en lamineret Wall of Fame på væggen.

"Det giver altså streetcred at hænge der. Det er blevet et kæmpe samtaleemne blandt de indsatte. Nu er det noget helt andet, der giver status i arresten – ikke bare at spille hård eller kold. Det handler om løb."

Men det handler om så meget mere end det: "De indsatte lærer simpelthen at være sig selv. De bliver presset ud i det ekstreme, og det kan da godt være, jeg støtter dem, men det er dem, der gennemfører. De har selv kæmpet sig igennem. Det skiller sig ud fra alle de andre ting, vi kan hjælpe en indsat med under afsoningen. Jeg er så stolt af dem," siger Betina.

VI HAR BRUG FOR DET HER

Det er ikke hvem som helst, der holder både første- og andenpladsen af Wall of Fame. Remi har ellers aldrig gået særlig meget op i løb, men han var klar, da Betina kom med udfordringen. Det blev til løb i ottetaller på hver eneste gårdtur og i kondirummet.

"Jeg fatter stadig ikke helt, jeg har gennemført et ultraløb. Det er virkelig godt for en at have et mål at gå efter herinde, og nu har jeg bevist over for mig selv, at jeg kan opnå det, jeg sætter mig for – også selvom jeg sidder i en arrest."

"Afsoning kan for mange ende med at blive en universitetsuddannelse i kriminalitet, og i stedet bør det jo være et sted, hvor folk kan ændre sig til det bedre. Det er det her et godt eksempel på. Det har virkelig gjort arresten til et bedre sted, efter vi fik renoveret kondirummet," siger Remi.

Hvad der begyndte som Betinas projekt, er efterhånden blevet hele arrestens. To betjentelever har fikset et logo og hjulpet hende med at få navngivet klubben: FITM Maraton – der står for Fra Indespærret til Målrettet – Maraton.

"Randers Arrest har den seneste tid haft problemer med arbejdsmiljøet, og det her projekt er begyndt at skabe et større sammenhold blandt os alle sammen."

Men Betina mener, projektet skal endnu højere op at flyve. Hun har derfor indsendt en projektbeskrivelse og ønsker at udvide med crossfit og beskæftigelse til de indsatte med fokus på struktur i hverdagen, viden om kost og samtaler om personlig udvikling.

"Det er begrænset, hvad vi kan i et lille kategori 2-arresthus, men vi er nødt til at blive ved med at gøre det muligt for kollegaerne og ikke mindst eleverne at skabe projekter for og med de indsatte. Vi kan jo se, hvilken forskel det gør."

FOLKETINGSVALGET KOM PÅ TVÆRS, SÅ DEN NYE OVERENSKOMST ER IKKE TRÅDT I KRAFT ENDNU

NY OVERENSKOMST LADER VENDE PÅ SIG

AF SØREN GREGERSEN

Det var egentlig meningen, at den nye overenskomst skulle have manifesteret sig i kroner og ører på aprillønnen, men det lader vente på sig.

Folketingsvalget har nemlig sat en stopper for forhandlingerne om organisationsaftalerne, og derfor kan lønmodtagerne ikke tage stilling til OK-resultatet.

Når dette blad udsendes, har vi måske fået en ny regering, og overenskomstprocessen er kommet i gang igen.

Det vil foregå ved, at Fængselsforbundet forhandler organisationsaftaler med Danmarks Fængsler. Derefter skal forbundets hovedbestyrelse godkende resultatet, og til sidst sendes aftalen til urafstemning blandt medlemmerne.

8,7 PROCENT

Den samlede lønforbedring i den nye overenskomst er på 8,7 procent i de næste tre år.

Der er aftalt fire generelle lønstigninger, hvoraf vi allerede burde have fået den første på 1,29 procent 1. april. Den vil blive udbetalt med tilbagevirkende kraft, når overenskomsten er på plads.

Til august får vi yderligere 0,65 procent. Til april næste år får vi 1,88 procent, og endelig får vi 2,55 procent i april 2028.

LØNSTIGNINGER

- 1. april 2026: 1,29 procent
- 1. august 2026: 0,65 procent
- 1. april 2027: 1,88 procent
- 1. april 2028: 2,55 procent

Den samlede ramme omfatter desuden blandt andet en fritvalgskonto og bedre syge- og barselsregler.

FRITVALGSKONTO

4,9 procent af lønnen skal fra 1. januar 2028 indbetales til fritvalgskontoen, som man kan bruge til enten at holde fri, højere pension eller til mere løn.

De nuværende fem særlige feriedage bliver en del af ordningen. Det svarer til halvdelen af pengene på den nye konto. Resten kommer fra den særlige feriegodtgørelse.

Med den nye ordning kan man altså – som i dag – vælge at holde fri på de fem særlige feriedage og få resten udbetalt. Det nye er, at man selv vælger mellem frihed, udbetaling eller indbetaling til pension.

Er man over 41 år, får man desuden ret til én ekstra årlig fritvalgsdag. Er man over 63 år, får man to ekstra seniordage.

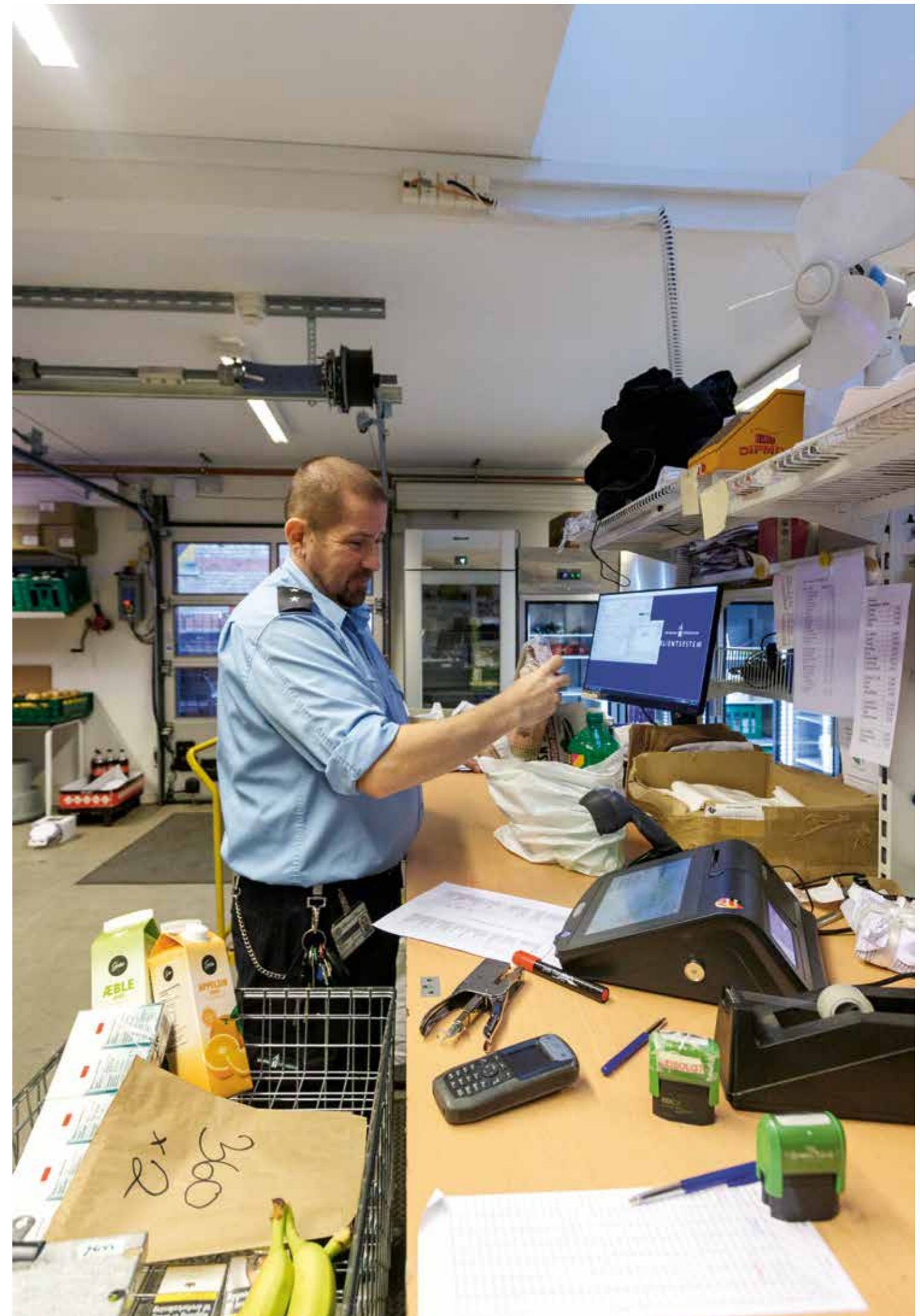
Fritvalgsdagene holdes uden løn, men man kan hæve pengene på fritvalgskontoen.

BARNES SYGDOM OG BARSEL

Overenskomstaftalen giver desuden bedre vilkår for børnefamilier. Hvor man i dag har mulighed for at holde fri på barnets første og anden sygedag, bliver det fremover også muligt på barnets tredje sygedag.

Desuden vil hjemkaldelsesdagen – når man ringes hjem fra arbejde på grund af barnets sygdom – ikke længere tælle med som barnets første sygedag.

Barselsorloven forbedres også. Antallet af deleuger forhøjes fra seks til otte uger. Forældre, der har forældremyndigheden alene, får ti ugers yderligere lønret. Og der kommer også en række andre forbedringer.

MEDIER OG POLITIKERE HAR SKABT ET FORKERT BILLEDE AF KÆRSHOVEDGÅRD, LYDER KRITIKKEN FRA MEDARBEJDERNE PÅ UDREJSECENTRET

INSTITUTIONSMEDARBEJDERE:
"VI ER GLADE FOR AT ARBEJDE HER"

AF SØREN GREGERSEN

Kærshovedgård er måske den mest udskældte institution i Danmarks Fængsler. Udrejsecentret får skudt i skoene, at beboerne både har det for dårligt og for godt, og at de udgør en stor risiko for lokalbefolkningen.

Der hersker dog fred og ro, da forbundsformanden og fagbladet besøger institutionen og bliver mødt af tillidsrepræsentant Jørgens Gabs og institutionsmedarbejder Lina Alasad.

Der er cirka 240 beboere på centret, som har det til fælles, at de opholder sig ulovligt i Danmark – primært fordi de har fået afslag på asyl. Beboerne er ikke frihedsdømte; derfor er de ikke indsatte. De kan frit komme og gå til centret, men de har pligt til at overnatte.

Lina Alasad har gode forudsætninger for at sætte sig ind i beboernes sted. Hun flygtede nemlig fra Syriens borgerkrig for 10 år siden.

"Jeg er meget glad for at være her. Men jeg synes, der er blevet skabt et forkert billede af vores arbejdsplads og vores job. Vi bliver dømt for hårdt. Det er rigtigt, at det er en særlig arbejdsplads, men det er også en arbejdsplads med mange spændende og forskellige opgaver for eksempel i forhold til beboernes sundhed og misbrug. Der er ikke to dage, der er ens."

"Det er også hyggeligt at sidde og tale med beboerne og høre deres historier, men jeg er enig i, at de skal sendes hjem," siger Lina Alasad.

Hun er en af få medarbejdere, som taler arabisk. Det er en stor fordel, fordi hun kan hjælpe kollegaer, beboere og samarbejdspartnerne med at oversætte.

Der bliver også taget godt imod hende blandt beboerne, da vi går rundt på matriklen. Det samme

gælder for Jørgen Gabs, som bliver hilst med stor entusiasme.

Han taler ikke arabisk, men kan gengæld trække på erfaring fra et langt arbejdsliv.

"Jeg oplever, at de har respekt for mig," siger han og tilføjer, at medarbejderne generelt har det godt med beboerne: "De fleste af vores kollegaer er glade for at være her, og synes, det er et spændende arbejde," siger tillidsrepræsentanten.

Han oplever, at medierne overdriver lokalområdets bekymring for centret: "I virkeligheden hører vi ikke så meget fra naboerne. Det bliver blæst op."

NYT TILLÆG

Alt er dog ikke rosenrødt for institutionsmedarbejdere – der opstår sommetider konflikter med beboerne.

"Selvfølgelig er der negative oplevelser, men vi går som medarbejdere altid rundt to og to," fortæller Lina Alasad.

Lønniveauet er heller ikke højt: "Arbejdet bærer lønnen i sig selv," bemærker Jørgen Gabs tørt.

Derfor er der tilfredshed med, at Fængselsforbundet har forhandlet et månedligt tillæg på 1.500 kroner til institutionsmedarbejderne fra puljen for udsatte medarbejdere. Pengene udbetales med tilbagevirkende kraft to år tilbage, så der er over 35.000 kroner på vej til de medarbejdere, som har været her hele perioden.

"Det er tiltrængt. Det er godt, at der bliver lyttet til os," siger Jørgen Gabs.

Det glæder også forbundsformand Bo Yde Sørensen: "Kollegaerne her på Kærshovedgård løfter en vigtig opgave, som de får alt for lidt ros for. Det er dem, som står ansigt til ansigt med mennesker, som politikerne har valgt at sende ud af landet. De

Fra venstre: Institutionsmedarbejder Lina Alasad, tillidsrepræsentant Jørgen Gabs og formand for Fængselsforbundet Bo Yde Sørensen.

bliver oven i købet mødt af kritik for at behandle beboerne for godt og for dårligt. Det er helt urimeligt, for de løser opgaven på et højt professionelt niveau."

Han vil derfor arbejde for at løfte institutionsmedarbejdernes vilkår i form af bedre løn og uddannelse.

"De har behov for at styrke deres faglighed yderligere. I dag trækker en institutionsmedarbejder i høj grad på den livserfaring, som han eller hun selv bringer med til jobbet. De har behov for mere uddannelse, så de kan styrke deres evner til at afværge konflikter og forbedre den dynamiske sikkerhed. Det er jo klart, at selvom udrejsecentret virker fredeligt i dag, så er det et letantændeligt miljø. Det kan man også mærke."

TILBAGE TIL ALEPPO

Lina Alasad er i gang med at videreudanne sig til skolelærer, som hun også var i Syrien. Hun håber dog at blive i systemet og bruge de nye færdigheder her.

"Jeg vil gerne arbejde som skolelærer i et fængsel. Det vil være spændende. Jeg vil gerne takke min chef, Ivan Bøjlesen, fordi han støtter mig, hjælper mig med min vagtplan og opmuntrer mig hele tiden. Jeg er meget taknemmelig for ham."

Og så glæder hun sig til sommer, hvor hun for første gang i 10 år vender tilbage til Syrien: "Jeg skal besøge min familie i Aleppo. Det ser jeg meget frem til, men det bliver også trist at se ødelæggelserne i byen."

RYGTERNE SVIRRER OM ET HELT NYT KVINDEFÆNGSEL I RIBE. FÆLLESTILLIDSREPRÆSENTANT NIELS JENSEN KALDER DET EN SVÆR OPGAVER AT FÅ FÆNGSLET BEMANDET OG KALDER PÅ ANDRE LØSNINGER

RYGTER OM NYT KVINDEFÆNGSEL VÆKKER BEKYMRING I SYDJYLLAND

AF SILLE AUGUSTINUSSEN

Som et led i strafreformen skal der enten bygges et helt nyt kvindefængsel et sted i Vestdanmark med en kapacitet på 60 pladser eller nye kvindeafdelinger i eksisterende institutioner.

Danmarks Fængsler har derfor afsøgt mulighederne for placering af et helt nyt fængsel. Selvom intet endnu er officielt, svirrer rygterne i Ribe – nærmere betegnet omkring det tidligere AMU-center Snepsgård – en nedlagt undervisningsinstitution, som har stået tom siden sidste år.

Alt er endnu oppe i luften, men fællestillidsrepræsentant i Syddanmark, Niels Jensen, vurderer at det vil blive meget svært at bemande et helt nyt fængsel i området.

"Fængslet ville komme til at ligge i Renbæk Fængsels baghave, som i mange år har haft svært ved at finde betjente nok. Det betyder, at de lige nu kører med runderingshold, og at man trods en gennemsnitlig 44 timers arbejdsuge stadig har svært ved at nå opgaverne og at dække ind for hinanden."

"Skulle der komme nye kollegaer i området, ser jeg hellere, at man får rullet brugen af runderingshold tilbage i Renbæk. Jeg har meget svært ved at se, at det vil kunne lykkes," siger Niels Jensen.

Intet er sikkert endnu, men rygterne er nået så langt, at naboerne, herunder Ribe Golfklub, efter sigende skulle være blevet orienteret om planerne. De endelige godkendelser og byggetilladelser skulle ikke være på plads endnu.

FLERE KVINDEAFDELINGER

De fleste kvindeafdelinger på landets fængsler blev lukket og rykket til Jyderup Fængsel, der i 2021 blev indviet som Danmarks kvindefængsel med 143 pladser. Grundet overbelæg sidder der dog kvindelige afsonere i andre fængsler og arresthuse. Der er desuden etableret en ny afdeling for udvisningsdømte kvinder på Ringe Fængsel i efteråret 2025.

Taget den generelle bemandsingskrise i Danmarks Fængsler i betragtning, mener fællestillidsrepræsentanten, at man bør prioritere løsningen med at oprette flere kvindeafdelinger på allerede eksisterende institutioner.

"Man bør se ind i, hvor det kan give mening, og det skal undersøges grundigt. Det er selvfølgelig gisninger, men jeg tror roligt, man kan regne med at spare 10-15 fængselsbetjente med den model, sammenlignet med at skulle bemande et nyt fængsel," siger Niels Jensen.

John Vestergaard, vicedirektør i Danmarks Fængsler, fremhæver, at der foruden Ringe Fængsel er særskilte kvindeafdelinger på Nykøbing Fængsel samt arresterne i Aarhus, Aalborg, Odense, Kolding og Esbjerg.

"Afdelingerne er midlertidige og er etableret for at skabe så gode afsoningsforhold for de kvindelige indsatte som muligt, indtil der står en egentlig kvindeafdeling eller et kvindefængsel klar. Desuden kan kvindelige indsatte også placeres i arrester under varetægt eller i forbindelse med overførsel til afsoning og i særlige tilfælde afsoning i en arrest af hensyn til nærhedsprincippet. Fælles for alle tilfælde er, at de kvindelige indsatte skærmes mest muligt fra mandlige indsatte," siger John Vestergaard.

FRYGTER UNDERGRAVNING

Det er ikke kun bemanningen af det kommende kvindefængsel, der for Niels Jensen virker som en usikker plan.

"Jeg frygter, det med etableringen af et helt nyt kvindefængsel vil betyde endnu mere udlån og overarbejde til de omkringliggende matrikler. Det er ikke optimale forhold. Jeg synes, man skal passe på med at finde på den her slags løsninger, der går ind og undergraver de forsigtige fremskridt, vi ser lige nu. Det er et faktum, at vi skal udvide, men det handler om at gøre det så klogt som muligt."

"Der har været en kæmpeindsats i forhold til rekrutteringen, og jeg er ikke i tvivl om, vi gør mange gode ting. Vi står bare stadig midt i en bemandsingskrise, og med strafreformen som perspektiv, er der grund til at vende hver en sten, men samtidig værne om vores værdier," siger fællestillidsrepræsentanten.

John Vestergaard fortæller, at der løbende arbejdes på at få ansat flere uniformerede medarbejdere.

"Der er i strafreformen en række nye muligheder, som bliver sat i værk for at afhjælpe personale-manglen. Danmarks Fængsler følger løbende udviklingen i det kvindelige belæg, og på den baggrund vurderes det, om der er behov for færre eller flere afdelinger kun forbeholdt kvinder."

SNEPSGÅRD

Ejendommen har 12.000 kvadratmeter bygning på en 630.000 kvadratmeter grund. Uddannelsesinstitutionen lukkede sommeren 2025 og er sat til salg for 22 millioner kroner.

CHRISTIAN FONNESBECH ER MED TIL AT ØGE
KENDSKABET TIL THIN SILVER LINE

AMBASSADØR FOR EN GOD SAG

AF SILLE AUGUSTINUSSEN

Det kan være nødvendigt at trække lidt ekstra frisk luft ned i lungerne, hvis man over en længere periode har været presset, eller der pludselig er sket noget voldsomt i ens liv.

Men hvis man ikke ved, hvor man kan søge hjælp, kan det godt virke uoverskueligt nogensinde at få det gjort. Det er derfor vigtigt at vide, hvor man kan gå hen.

Det mener Christian Fønnesbech, fængselsbetjent ved transportenheden i København, som af samme årsag har valgt at blive ambassadør for Thin Silver Line, der står klar til at hjælpe Fængselsforbundets medlemmer, når arbejdet bliver for hårdt.

At være ambassadør går ud på at skabe kendskab og vise vejen blandt kollegaerne til Thin Silver Lines forskellige støttetilbud.

"Jeg vil gerne være noget for nogen, og når der nu er tilbud, som er skræddersyet til kollegaerne på min arbejdsplads, skal jeg selvfølgelig være en del af det. Jeg kender til de ramtes virkelighed, og jeg kan nemt sætte mig i deres sted, fordi jeg selv er en del af den. Jeg er som ambassadør kun blevet bekræftet i, at det her er meningsfuldt."

Støtteordningen Thin Silver Line blev etableret sidste år, og arbejder gennem forskellige rehabiliteringsforløb og netværksmøder for at støtte medarbejdere, som er blevet fysisk eller psykisk belastede af arbejdet i fængslerne.

HOLD ØRER OG ØJNE ÅBNE

At være ambassadør i Thin Silver Line er ikke et fuldtidsarbejde oven i en i forvejen travl hverdag. Arbejdet er mere underliggende: at være spotter.

"Jeg går jo ikke og holder øje med mine kollegaer i hverdagen, men jeg forsøger at have fingeren på pulsen med, hvordan folk har det, og om der er sket noget i deres liv, som det måske kunne være godt at få talt med nogen om. Det har jeg heldigvis en god følelse med, eftersom jeg har været her i 22 år."

"Jeg har eksempelvis en kollega, som jeg ved, er gået igennem en hård periode. Så tog jeg fat i ham: 'Du ligner en, der trænger til lidt luft – skal du ikke ud at sejle med Det Blå Kompas? Det ville han da gerne.'"

"Det er en fantastisk ting at opbygge den form for tillid til ens kollegaer."

Thin Silver Lines tilbud er for både nuværende og tidligere fængselsansatte og deres familier.

"Med de her tilbud får man en særlig mulighed for at tale sammen. Det er utroligt givende at vende sine oplevelser med folk, der forstår ens virkelighed. Du er lidt mere accepteret i et forum, hvor folk er i samme båd. Jeg har også udelukkende fået gode tilbagemeldinger – de kommer tilbage og siger, at det var lige præcis dét, de havde brug for," siger Christian Fønnesbech.

VI SKAL VÆRE FLERE

En anden del af ambassadørarbejdet går lige nu på at få udbredt kendskabet til Thin Silver Line og de arrangementer, som er skræddersyet vores medlemmer.

"Jeg har af samme årsag presset på for, at ledelsen ved MUS-samtaler eller sygesamtaler kan få fortalt, at man kan tage fat i mig, hvis man vil høre lidt mere om de forskellige tilbud. Det har ledelsen heldigvis været åben overfor."

Men der er lige nu også brug for flere ambassadører. Det mener både Christian Fønnesbech og Fængselsforbundets næstformand, Mette Frets Jakobsen, der sidder i Thin Silver Lines bestyrelse.

"Ambassadørerne udgør en virkelig vigtig funktion i at få vist vores medlemmer, at der omsider rent faktisk er skræddersyet hjælp og støtte at finde derude. Der er mange kollegaer, som kæmper med svære ting, og det er altafgørende, at vi viser dem, vi er her for dem. Jeg håber, vi af samme årsag kan få rekrutteret en masse flere ambassadører. Vi løfter bedst den her opgave i flok."

Mette Frets Jakobsen mener, det er mindst lige så vigtigt at fortælle folk, at Thin Silver Line også er til pårørende.

"Når en kollega bliver syg, vil det altid sætte ringe i vandet derhjemme. Hvis man skal komme igennem på en god måde, er det vigtigt, du har familien med omkring dig."

ARBEJDSMILJØ

THIN SILVER LINE

Støtteorganisationen tilbyder blandt andet: Den Mentale Rejse, Få Livet Tilbage, Det Blå Kompas, Ungecamp og DIF Safe Zone. Læs mere på deres hjemmeside.

VIL DU VÆRE AMBASSADØR?

Send en mail til kontakt@thinsilverline.dk.

ROBERT

TIDLIGERE TILLIDSMAND I ARRESTHuset I SILKEBORG,
ROBERT DEMÉNY, GØR STATUS EFTER Knap 40 ÅRS TJENESTE

"AT ARBEJDE I ET ARRESTHUS VAR SOM AT DELTAGE I EN SLAGS FÆTTER-KUSINEFEST"

AF PREBEN LUND

Fra Robert Demény begyndte som aspirant på Statsfængslet i Vridsløselille til han gik på pension knap 40 år senere, var han vidne til markante ændringer i Kriminalforsorgen.

"Og det er bestemt ikke alle forandringer, der har været til gavn for os, der udførte det praktiske arbejde og skulle have hverdagen til at fungere," fortæller Robert Demény, der i dag nyder pensionistlivets glæder i Norge med sin norske hustru.

I mange år var Robert Demény involveret i fagligt arbejde, som begyndte i Nørre Snede og sluttede i Silkeborg Arresthus.

Robert Demény gjorde også turen med i de trælsomme år, hvor Fængselsforbundet var ramt af interne konflikter, som i perioder nærmest lammede samarbejdet.

"Men i det store og hele lykkedes det mig – og mine kollegaer – at manøvrere udenom. Vi passede vores arbejde og anbragte os selv i en slags venteposition, hvor vi nok fulgte med i, hvad der skete, men uden vi for alvor engagerede os aktivt. Vi holdt vejret til uvejret drev over, og det gjorde det jo også til sidst."

DE PROFESSIONELLE

Med en ny ledelse kom forbundet videre, og netop de år blev på mange måder skelsættende.

"Der skete en markant professionalisering af forbundet og dets organisation," fortæller Robert Demény og fremhæver et eksempel: "Vi kæmpede som tillidsfolk – også på det lokale plan – meget med sager om arbejdsskader og tilsvarende problemer. Ofte var der tale om komplicerede tilfælde, hvor lovgivningen var svær at gennemskue."

"Det var ulykkelige sager, som uanset udfaldet havde vidtrækkende konsekvenser for de ramte. Forbundet indså behovet for at styrke indsatsen på dette vigtige område, og det lykkedes at få dygtige medarbejdere med særlig indsigt tilknyttet. Det er en udvikling, der er fortsat med endnu større kraft. Det er en ubetinget succes."

DEN SKÆVE GANG

Til gengæld kniber det for ham at sige noget positivt om udviklingen i Danmarks Fængsler: "Det er slående, hvordan bureaukratiet bare er vokset og vokset. I de første mange år af min tid i systemet var kommandovejene lette at overskue og kommunikationen gled let og ubesværet."

"På et tidspunkt skrev en større avis en serie artikler, der handlede om, at betjentene på gulvet var for magtfulde og bestemte for meget. Om det var årsagen, ved jeg ikke, men direktoratet besluttede, at mere og mere skulle besluttes fra centralt hold."

Robert Demény mener, problemet opstod i, at magten ikke havnede ét sted med en seriøs beslutningskraft.

"I stedet opstod et absurd papirvælde, hvor magten blev fragmenteret i en grad, så det endte i et kaos. Ingen vidste, hvem der bestemte hvad, og ingen turde tage ansvar. Vi blev ramt af en syndflod af omstruktureringer, som ikke førte til noget som helst. Alene en så simpel handling som at flytte en indsats fra det ene sted til det andet kunne udløse forvirrede opkald fra folk i direktoratet, der ikke havde den fjerneste anelse om, hvordan den slags fungerer," fortæller han.

ARRESTHUSENE SLAP FRI

Det var en ny virkelighed, som det var svært at navigere i. Ved en dristig – nogle vil sige flabet – manøvre lykkedes det Robert og hans kollegaer i arresthussektoren at sno sig udenom.

"På et møde steg den daværende direktør ned fra bjerget som Moses med stentavlerne. Formelt var det et oplæg, men tavlerne var hugget, og alt var besluttet på forhånd. En masse ledere sad tavse, selv om mange nok kunne gennemskue konsekvenserne, og at planerne ikke førte til noget godt. De skulle bare ikke risikere at sætte karrieren over styr."

"Jeg sendte en mail, hvor jeg skrev min uforbeholdne mening, og den må have gjort indtryk. I hvert fald blev jeg kaldt til møde i direktoratet, hvor jeg heldigvis mødte fornuftige folk, som havde erfaringer med dagligdagen i arresthusene."

Resultatet blev, at arresthussektoren fik sin egen indgang til den daværende sikkerhedsenhed, hvor arresthuspersonalet i fred og ro drøftede dagligdagens problemer – lige på og uden omsvøb og uden bjerge af papir.

"Mundtlige aftaler blev holdt. Det var fair og ordentligt. Men fængslerne blev godt nok sure – måske snarere misundelige – over, at vi havde en særlig og nem adgang til 'bjerget!'"

Aftalen byggede blandt andet på, at der mellem arresthusene herskede et uformelt samarbejde, som er helt afgørende for, at sektoren fungerer.

"Vi var ikke flere, end at de fleste kendte hinanden, og hjælpen var aldrig længere væk end et telefonopkald. Forholdet i arresthusene imellem kunne i min tid nærmest sammenlignes med en fætter-kusinefest," fortæller Robert Demény.

Knap 40 år som fængselsbetjent er lang tid, og selvom hver dag måske ikke har været en fest, er han ikke i tvivl: "Jeg har haft et fantastisk, spændende arbejdsliv, som jeg ikke ville have været foruden."

Nye muligheder – hele livet

Det får du som medlem:

- **Gratis rådgivning** fra jurist, socialrådgiver, forsikringsrådgiver og pensionsrådgiver
- **Den populære Seniorhåndbog**, der giver dig overblik over dine rettigheder, økonomi og muligheder som senior.
- **Gode tilbud og rabatter** særligt udvalgt til seniorer.
- **Invitation til arrangementer i hele landet** – foredrag, underholdning og fællesskab med andre seniorer.
- **Adgang til SeniorKlar** – hjælp til overgangen mellem arbejde og pension.

Alle over 60 år i Fængselsforbundet er nu automatisk medlem af *Faglige Seniorer*

Hos Faglige Seniorer, står du aldrig alene. Vi er 270.000 medlemmer, der bruger vores erfaring til at skabe bedre vilkår for seniorerne – og et stærkt fællesskab i hverdagen.

Som senior i Danmarks Fængsler vælger du selv, hvordan du vil være med. De fleste starter med at tilmelde sig nyhedsbrevet fra Brian og Susanne.

Tilmeld dig
Faglige Seniorers
nyhedsbrev på
fagligsenior.dk/fængsel

Tilmeld dig nyhedsbrevet på fagligsenior.dk/fængsel

Hver uge får du en mail med tips til din økonomi og dit seniorliv, konkurrencer, gode tilbud, inspiration til hverdagen – og meget, meget mere. Nyhedsbrevet er gratis og uforpligtende – og du kan altid afmelde det igen.

Læs mere på www.fagligsenior.dk eller i nyhedsbrevet der udkommer hver onsdag.

Hvis du ikke ønsker at være medlem, så skriv til ff@faengselsforbundet.dk

Faglige Seniorer er Danmarks næststørste ældreorganisation. Tilsammen er vi flere end 270.000 medlemmer og 600 senior-klubber og foreninger over hele landet.

Faglige Seniorer

DEBAT

STAFFESYSTEMETS PARADOKS: PERSONALETS FRIHED BEGRÆNSES MERE OG MERE

AF PETER JØRGENSEN, TILLIDSREPRÆSENTANT
I HERSTEDVESTER FÆNGSEL

Som ansatte i fængslerne er det vores job at berøve indsatte deres frihed. Det er en grundlæggende del af vores opgave. Men i takt med den stadig mere alvorlige personalemangel oplever mange ansatte, at deres egen frihed begrænses. Det er et paradoks, som fortjener at blive italesat.

Personalets oplevelse af afmagt er ikke blot en midlertidig følelse, men i stigende grad en permanent tilstand. Og hvor de indsatte afsoner en straf med en fastsat slutdato, befinder personalet sig i en situation uden nogen tydelig ende. Der er intet, der tyder på, at personalemanglen vil blive løst inden for overskuelig tid. Dermed lever mange ansatte reelt med en form for tidsbestemt belastning, hvor arbejdets krav konstant overskygger hensynet til privatlivet.

Både indsatte og personale oplever at være afskåret fra deres familier. For de indsatte skyldes det fængslingen. For personalet skyldes det gentagne ekstravagter, weekendarbejde, aflyste fridage og manglende mulighed for at planlægge eget liv. Årsagerne er forskellige, men konsekvensen er den samme: Fravær fra familien og et privatliv der må vige for arbejdet.

På samme måde oplever både indsatte og personale at få deres handlemuligheder begrænset. Hvor de indsattes muligheder reguleres af fængslets rammer og regler, reguleres personalets muligheder af personalemanglen. Det viser sig i manglende fleksibilitet, begrænset indflydelse på arbejdstid og i en hverdag, hvor det ofte ikke er muligt at sige fra.

DRIFT FREMFOR FRIHED

Både indsatte og personale er altså en del af det samme system, hvor friheden begrænses for at sikre fængslets funktion. Roller, ansvar og vilkår er naturligvis vidt forskellige. Personalet har selv valgt at være her. Men begrænsningen af tid, handlemuligheder og frihed er ikke desto mindre reel med konsekvenser for arbejdsliv, familieliv og trivsel. Dette paradoks bør give anledning til refleksion. For et system, der er afhængigt af medarbejdere, som oplever afmagt og tidsbestemt belastning, undergraver både arbejdsmiljø, kvalitet og bæredygtighed.

Det er derfor afgørende, at personalemanglen ikke blot betragtes som et midlertidigt vilkår, men som et problem, der kræver langsigtede løsninger.

JUBILÆER HOS HUNDEFØRERNE

To af vores gode kollegaer: Torben Muhlig og Sussie Helsby, rundede begge imponerende milepæle den 1. marts. De kan nemlig fejre henholdsvis 25- og 40-års jubilæum i Danmarks Fængsler.

Milepæle der vidner om den store erfaring og viden, de begge har om alle hjørner af en foranderlig og alsidig arbejdsplads. Når man til det lægger både stor dedikation og motivation for hundearbejdet, så kan resultatet kun blive et par virkelig dygtige hundeførere, som vi sætter stor pris på.

Kære Torben og Sussie – kæmpe tillykke med jubilæerne. Vi glæder os til at fejre jer!

På vegne af hundeførerne
Marianne og Nicolaj

DEBAT

Send gerne indlæg om navne, jubilæer og debatstof til os på redaktion@faengselsforbundet.dk

FORBRUGER
▲●▼ RÅDET
tænk

Bedst i test
JAN. 2026

Bilforsikring

Få din bil godt forsikret til markedets billigste priser

– uanset om du kører på el eller benzin

TJM Forsikrings bil- og elbilforsikring er – endnu en gang – kåret som Bedst i test af Forbrugerrådet Tænk.

Vi dækker, uanset om du ejer eller leaser, og om du kører i en el-/hybridbil eller en benzin-/dieselbil.

Beregn din pris, og se, om du også kan spare penge.

FORBRUGER
▲●▼ RÅDET
tænk

Bedst i test
JAN. 2026

Elbilforsikring